

Opodatkowanie sprzedaży środka trwałego

Do przychodów z działalności gospodarczej zalicza się m.in. zbycie składników majątku zaliczanych do środków trwałych, ujętych w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Przychód powstanie również wówczas, gdy przedsiębiorca sprzeda środki trwałe uprzednio wykorzystywane w działalności, a następnie z niej wycofane, o ile w momencie zbycia nie upłynęło jeszcze sześć lat, liczonych między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia (art. 10 ust. 2 pkt 3 ustawy o PIT).

Przychód z działalności gospodarczej powstaje w dniu wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego, nie później niż w dniu wystawienia faktury albo uregulowania należności (art. 14 ust. 1c ustawy o PIT). Natomiast w przypadku sprzedaży nieruchomości, dniem powstania przychodu jest dzień zawarcia umowy sprzedaży w formie aktu notarialnego, czyli dzień, w którym następuje przeniesienie własności nieruchomości.

Opodatkowaniu podlega dochód ze sprzedaży środka trwałego, ustalony w oparciu o art. 24 ust. 2 ustawy o PIT. Zgodnie z jego treścią dochodem lub stratą z odpłatnego zbycia omawianych składników majątku jest różnica między przychodem z odpłatnego zbycia a wartością początkową wykazaną w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, powiększona o sumę dokonanych od tych środków odpisów amortyzacyjnych.

Kosztem uzyskania przychodu, który jest brany pod uwagę przy ustalaniu dochodu, jest różnica między wartością początkową składnika majątku a sumą dokonanych odpisów amortyzacyjnych (art. 23 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy o PIT). Przy czym na tę sumę składają się zarówno odpisy będące kosztami podatkowymi, jak i niezaliczane do kosztów (choć nie wszystkie Izby Skarbowe zgadzają się z takim stanowiskiem – por. interpretację DIS w Bydgoszczy z 29.04.2013r. Nr ITPB1/415-223/13/PSZ).

W sytuacji gdy podatnik przewiduje sprzedaż środka trwałego, kosztem który można będzie rozliczyć w rachunku podatkowym będzie jego nieumorzona wartość początkowa. Aby więc zmaksymalizować KUP podatnik rozważyć powinien zastosowanie obniżonych stawek amortyzacyjnych.

Obniżenie stawek amortyzacyjnych wynikających z wykazu stawek amortyzacyjnych przewiduje przepis art. 22i ust. 5 ustawy o PIT, zgodnie z którym podatnicy mogą obniżać podane w wykazie stawki dla poszczególnych środków trwałych. Nie ma w nich żadnych ograniczeń co do rodzaju środków trwałych, w stosunku do których można obniżać stawki amortyzacyjne.

Istnieją dwa momenty, w których można dokonać obniżenia stawki amortyzacyjnej, tj. 1) począwszy od pierwszego miesiąca, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji; 2) w momencie dokonania pierwszego w danym roku odpisu amortyzacyjnego (w kolejnych latach użytkowania środka trwałego).

Zauważyć należy również, iż obniżenie stawek amortyzacyjnych jest korzystne w okresie dekonstrukcji. Zmniejszanie stawek amortyzacyjnych w roku ponoszenia strat, a następnie powrót do stawek z Wykazu w latach uzyskiwania dochodów, pozwala na przesunięcie kosztów na okres, w którym można o nie obniżyć podstawę opodatkowania.

Rafał Ostrowski

17-11-2013

Rafał Ostrowski Doradca Podatkowy

nr wpisu 12047

